

Smolivecké noviny

Měsíčník obcí Budislavice, Dožice, Mladý Smolivec, Radošice a Starý Smolivec

Smaragdová svatba v Radošicích 30. 12. 2022

Předposlední den v roce byl u Fialů v Radošicích slavnostní.

Dne 30. 12. 2022 oslavili Václava a Jan Fialovi smaragdovou svatbu, před 55 lety si řekli své ano. Jan dostal v prosinci 1967 opuštěk z vojny na dva dny, a to na svatbu muselo stačit. Společně vychovali dva syny, radují se ze čtyř vnoučat a jednoho pravnučka. Oba dva pracovali v zemědělském družstvu a v posledních letech veškerý svůj čas a úsilí věnují hostinci

v Radošicích. Mají ho za srdcovou záležitost. Často totiž vzpomínají na lidi a zážitky ze své hospůdky.

Za Obec Mladý Smolivec jsem byl manželům blahopřát já spolu s Ludmilou Draskou. Do dalších společně strávených let jim přejeme hodně štěstí, zdraví a rodinné pohody.

František Konvář

Slovo starosty

Vážení občané, sousedé,

že si obec připlatí za svoz komunálního odpadu, bylo zřejmé už vloni. I když svozová firma Rumpold držela stejné ceny po celý ten finančně bláznivý rok bez ohledu na cenové skoky pohonných hmot a energií. Na zvýšení cen tlačí i stát zákonem určeným navýšením skládkových poplatků. (Stát nás tlačí ke ekologickému i ekonomickému chování – skládky prostě jsou svědectvím o naší civilizační vyspělosti, jinými slovy: čím méně, tím lepší vysvědčení pro nás).

Pro obec žádné překvapení. Jako zastupitel pamatuji debaty o tom, zda navyšovat cenu známky nebo pokrýt rozdíl – deficit z obecního rozpočtu. Vždy k tomuto problému zastupitelé přistupovali obezřetně s tím, že nechtějí tak úplně přenášet náklady na občana. Naše zastupitelstvo bezpochyby chce jít podobným směrem, i když letošní nárůst cen za svoz odpadů je za poslední léta extrémní. Při současném objemu 165 tun vyprodukovaného odpadu v našich pěti obcích činí nárůst cca 100 000 Kč – to je za známku o 150 Kč více. A tak nás čeká diskuse o tom, jak se podělit. Jaký systém zvolit, aby domácnosti, kam by Rumpold mohl zajíždět jednou za měsíc pro poloprázdnou popelnici, neplatily totéž jako domácnosti, které vyvázejí každý týden. Jsou popelnice

plné uhelného popele, ale bohužel také shnilých jablek, listů, na které má spousta z nás od obce kompostér. A dokonce i komodity, které se pro většinu z nás staly samozřejmostí vytrždit do nádob, které jsou dostupné v každé obci.

Nejsme v tom sami, obce, městečka, města po celé republice zkoumají tentýž problém zpoplatňování, zvýhodňování, motivování. Sledovat vývoj bude patřit k našim hlavním úkolům. Jedno je ovšem jisté: nezbývá nic jiného než třídit! Možná vymyslet lepší způsoby odstraňování a využití uhelného popelu. Část problému již řešíme. U Kostelního rybníka vzniká plocha na svoz větví a jejich zpracování – ne spálením – štěpkováním.

Napadá mě, že podobně bychom mohli naložit i s uhelným popelem jako výchozí surovinou pro další zpracování – místo, abychom za něj platili, peníze dostávali. I tento způsob začínají obce zkoušet. A co listů, nepotřebná tráva, shnilé ovoce...? Napadá vás něco?

Bavme se spolu, držme spolu a chtějme víc.

Zdravím s rokem 23!

František Konvář

Významná jubilea v únoru 2023

Janek Rostislav	Mladý Smolivec	60
Šmolíková Eva	Radošice	60
Cheníčková Marie	Starý Smolivec	65
Vilhelm Petr	Budislavice	71
Hrušková Jarmila	Starý Smolivec	75
Šampalíková Anna	Dožice	75
Svoboda Rudolf	Mladý Smolivec	77
Martanová Alena	Radošice	77
Šustr František	Mladý Smolivec	79
Černá Jiřina	Mladý Smolivec	80
Blovský František	Dožice	89

Rozloučili jsme se v měsíci prosinci

Niezgoda Evžen, Radošice
Šmíd Pavel, Mladý Smolivec
Sluka Václav, Budislavice

Vzpomínka

*Dopracovaly pilné ruce,
utichlo navždy předobré srdce.
Očima se už nepodíváš,
teď klidným spánkem odpočíváš.
Utichlo srdce, zůstal jen žal,
ten, kdo Tě miloval,
vzpomíná dál.*

Dne 13. 12. 2022 uplynulo 10 let,
co nás navždy opustila naše milovaná
maminka, babička a prababička
Anna Šimůnková z Radošic

Stále vzpomínají děti s rodinami

Rozhovor s místostarostkou

MÁM DOBRÝ POCIT

Člověk zná před volbami ty své a pak ty, kteří se mu představí, osloví jej, pošlou mu něco do schránky. napíší, co by si představovali. Znal jsem tedy ty, kteří loňské volby vyhráli, protože jako jediní se mi představili. Jana Karlíková mezi ně nepatřila, ani stranicky, ani místně. Dnes je místostarostkou. Jak se to stalo, proč, jaká je dělba práce ve vedení obce?

„Místostarostkou jsem se stala vlastně už v okamžiku, když jsem se rozhodla kandidovat – musíte prostě počítat s tím, že i to se může stát. Mám to tu ráda a záleží mi na Smolivecku, práce se nebojím a jsem zvyklá být zodpovědná.“

To chápu, tak se člověk stává zastupitelem. Ale mě zajímá ten nejnapínavější moment, kdy se rozhoduje o nejužším vedení obce....

„Byla jsem oslovena Františkem, tedy vítězem voleb, nyní starostou. Musím říct, že jsem souhlasila v podstatě okamžitě, bez váhání.“

Ale proč přišel zrovna za vámi?

„To je spíše otázka pro něho... Ale je tu jedno pevné pouto – chodili jsme spolu.... do mateřské školky ve Starém Smolivci.“

Tak tím je vysvětleno vše.....

„Možná bych měla dodat, že mám vystudovanou veřejnou správu a víc jak čtvrt století pracuji jako účetní na velké státní škole, takže státní správa mi není cizí.“

Jak proběhlo či probíhá předání moci? Hladce, s klacky přes cestu, s kostlivci ve skříních?

„Bez problémů, i když všechny skříně jsme ještě neotevřeli. Ale jsem přesvědčená, že paní exstarostka Eva Kubová měla všechno v pořádku. Jenomže si musíte uvědomit, že řízení obce je úkol pro malou vládu, která pokrývá de facto všechny oblasti života jako vláda velká, ale nemá k ruce ani úřad vlády ani ministerstva. A Alenka Spourová, představující u nás úřad vlády, odchází na mateřskou. Takže nejde jen o předání moci, jak říkáte, ale o osvojení aparátu, bez kterého se ve veřejné správě nikam nepohnete; zacvičujeme souběžně novou sílu a nezávidím starostovi, který chce do všeho vidět, což pro něj znamená opravdu mimořádný záprah, protože byrokracie je studená potvora. Přesto je nálada dobrá.“

Pojďme k rozpočtu. Přijali jste schodkový a sekera je ve výši milionu. Čtenář denních zpráv o státním rozpočtu cítí nervozitu a zdvihá prst....

„Ale to je tradiční! Jedná se třeba o elektrické vedení pod zem ve Starém Smolivci a Radošicích, ale dnes nevíme, jestli se uskuteční v tomto roce, na stránce příjmu nejsou započítány dotace, které může obec v průběhu roku obdržet na různé projekty. O finanční disciplínu nemám obavy. Těší mě, že v zastupitelstvu jsou rozděleny kompetence, těší mě, že se lidi v zastupitelstvu sami hlásí a rozebírají si úkoly.“

Vypadá to, že jste v zastupitelstvu dobrá parta....

„Ano, mám z toho dobrý pocit. A těším se na všechny úkoly..“

Připravil: Petr Vilhelm

Mikulášská nadílka ve Starém Smolivci

I když jsou to už druhé Dominikovo Vánoce, loni jsme mikulášskou nadílku neřešili, přeci jenom bylo Dominikovi pouze půl roku. Po Plzni se sice konají různé veřejně mikulášské nadílky, např. na náměstí Republiky se koná každoročně, ale je možné si objednat nadílku i přímo domů. Když jsem se, ale dozvěděla, že ve Smolivci i letos budou Mikuláš, čerti a anděl chodit, neváhala jsem ani minutu a bylo rozhodnuto, na mikulášskou nadílku pojedeme do Smolivce.

Bylo 5. prosince, krátce po šesté hodině jsme slyšeli řinčení řetězů a hlahol. První se objevili dva čerti s děsivými maskami a za nimi kráček Mikuláš s andělem. Čerty jsem hned na začátku poprosila, aby se drželi někde vzadu, aby Dominika hned zpočátku nevystrašili, neboť je viděl poprvé v životě. K mému překvapení byl Dominik v klidu, ani náznak pláče. A jelikož ještě nemluví, měla jsem pro Mikuláše připravenou básničku sama, naštěstí nebyla moje recitace potřeba a Dominika obdarovali i tak. Pláč přišel až ve chvíli, kdy jsme si chtěli udělat společnou fotku na památku. V tu chvíli spustil Dominik takový hysterický pláč, že ani na fotku jsme ho neudrželi v klidu. Nakonec odběhl a zavřel za sebou dveře, čímž nadílku nadobro ukončil.

Musím říct, že jsem z celého průběhu byla nadšená, čerti se dle mého přání drželi zpátky a Mikuláš s andělem Dominika nadílku a svým klidným vystupováním nevyděsili.

Z mého pohledu bylo zajímavé vidět tuto dlouholetou tradici i z té třetí strany – z pohledu rodiče. Nejprve jsem se jako malé dítě tohoto večera děsila, později jako studentka jsem se na večer připravovala jako jedna z těch, kteří nadělují, a teď jsem se těšila na první dojmy svého syna.

Už teď vím, že i další roky budeme jezdit na mikulášskou nadílku sem a doufám, že i nadále to bude Dominik zvládat za klidem a místo aby se bál, se naopak bude těšit.

Aneta Tichá

Člověče, nezlob se 2022

Turnaj ve stolní hře „Člověče nezlob se“, má pevný datum a každoročně se v Budislavicích koná 27. prosince. V letošním roce proběhl již patnáctý ročník.

Tato akce se každoročně koná za velké podpory Obce Mladý Smolivec a ani letošek nebyl výjimkou a Obec věnovala věčné ceny na turnaj v hodnotě 2500 Kč, které byly použity jako ceny pro soutěžící. Obec samozřejmě není jediným podporovatelem akce, protože nemalou podporu v podobě cen poskytla i společnost Leifheit Blatná, hostinec U Křížů, Bohumil a Marie Šolovi a spolek místních rybářů Budislavice. V půl páté byla otevřena prezence a hráči se mohli začít přihlašovat do soutěže. Celkem rychle se začala tvořit fronta a počet přihlášených se zastavil na čísle padesát šest hráčů. Při podrobnějším prozkoumání jsme si stanovili i nejmladšího a nejstaršího hráče. Je mi jasné, že u žen bychom věk uvádět neměli, ale doufám, že mi obě dámy prominou, neboť jejich věkový rozdíl určitě stojí za zmínku. Nejmladší byla Barunka Cigánková, které je pět let, a nejstarší byla paní Marie Šolová, která letos oslavila osmdesáté šesté narozeniny. Je tedy patrné, že tato hra je pro všechny generace. Na začátku byli přítomní přivítání a byla trošku připomenuta některá pravidla, ale je spousta způsobů, jak tuto hru hrát, proto my jako pořadatelé preferujeme, aby se hráči vždy u stolu domluvili sami, poněvadž se snáze domluví 4 než všichni dohromady. Každopádně se mohlo začít hrát. Hrál se na čtyři kola a hra celkem rychle utíkala. Kolem deváté večer byly známy výsledky a připraveny ceny dle umístění a mohlo se začít s vyhlášením. Každý hráč si nějakou tu cenu vyhrál a musím říci, že všichni vypadali spokojeně. Letošní vítěz Daniel Diviš vyrovnal dvě turnajová vítězství Stanislava Růta a jsou tedy jediní dva, kteří v turnaji zvítězili dvakrát.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem zúčastněným soutěžícím, sponzorům, obsluze Hostince U Křížů, technické podpoře v podobě Alenky Spourové, všem, kteří zapůjčili své hry a popřát do nového roku vše nejlepší a mnoho zdraví. Rovněž bych na všechny chtěl apelovat, abychom se v novém roce chovali v duchu hesla „Člověče nezlob se“ a doufám, že se příští rok sejdeme všichni ve zdraví a ve stejném hojném počtu.

Honza Spour, foto: Zdena Spourová

Sponzoři akce:

- Obec Mladý Smolivec
- Leifheit s. r. o.
- Hostinec U Křížů
- Bohumil a Marie Šolovi
- Spolek místních rybářů

Pořadí na prvních pěti místech:

1. Diviš Daniel
2. Pravda Jakub
3. Kříž Prokop
4. Divišová Zdeňka
5. Šolová Marie

Zpívání u stromečku v Dožicích

V podvečer, den před Štědrým dnem, jsme se již po několikáté sešli u vánočního stromečku v Dožicích. Deštivé počasí opravdu nepřipomínalo tento vánoční čas. Ale ani on, déšť, nám nezabránil zastavit se ve vánočním shonu. Společně se sousedy, dětmi a přáteli jsme si užili hodinku vánoční pohody. Každý se mohl samostatně nebo i ve spolupráci zapojit. Zahrát na hudební nástroj, zazpívat koledy. Poslechnout si naše dožické muzikanty, kteří byli ochotni se s námi podělit o své umění, byl opravdu zážitek. Moc děkuji všem za pomoc a za to, že jste přišli. Spokojený rok 2023 všem.

Pavína Hošková

Pochod z obce do obce 27. 12. 2022

Letos se konal tradiční pochod z obce do obce bez jakýchkoli omezení či opatření pod taktovkou nového zastupitelstva.

Procházka z Budislavic, přes Mladý a Starý Smolivec, Formanskou stezkou kolem Anděla na odpočívadlo Na Vraždě, dále kolem kapličky sv. Anny přes Dožice zpět do Budislavic je dlouhodobě stanovena na 27. 12. od 12:00 hodin. Není nutné zdat celou trasu, ale zúčastnit se, cestou se potkat se svými sousedy a přáteli a udělat něco i pro své zdraví.

V pravé poledne se z Budislavic vydala skupinka 28 osob a dva psi. V průběhu cesty se přidali další členové výpravy. U sochy Brdského anděla proběhlo focení, ale ani zde nebyl úplný počet účastníků. U odpočívadla Na Vraždě čekali další nadšenci a také zástupci obce se svařeným

vínem, čajem a vánoční štolou. U rozdělaného ohně pak bylo možné upéci si něco na zub. Odtud se někteří vydali zpět ke svým domovům a jiní dále přes Dožice zpět do Budislavic.

Počasí nám letos vcelku přálo, i když na zasněženou krajinu by byl úplně jiný pohled. Vítr nám foukal pod kabát a tak groček v batůžku nebyl vůbec od věci. A kdo vydržel a dorazil zpět až do Budislavic do Hostince u Křížů, mohl si dopřát teplou česnečku od Marušky a zúčastnit se turnaje ve Člověče nezlob se!

Na závěr bych všem popřála do nového roku všechno nejlepší, hodně zdraví, lásky a pohody a budu se těšit, že i příští rok se pochodu zúčastníme v tak hojném počtu.

Monika Křížová

Výšlap okolím Budislavic 30. 12. 2022

Výlety s I. BTO

Mezi každoroční akce, kterými uzavíráme rok je výšlap I. BTO, který je pravidelně předposlední den v roce. Tento výšlap probíhá vždy v okolí Budislavic, abychom se nemuseli nikam přepravovat auty.

Sraz byl ve 13 hodin a ještě deset minut před startem se i zdálo, že budeme v menším počtu, neboť nás před hostincem na sluníčku postávalo pouze pár. Ale na poslední chvíli ještě několik účastníků dorazilo a celkový počet se zastavil na čísle 38 pochodujících. Krátce po třinácté hodině se celý peloton vydal od hostince směrem na Kasejovice a po chvíli uhnul z hlavní silnice na Kohout, odkud byly nádherné výhledy, neboť bylo, řekl bych až jarní počasí. Pochod pokračoval do chat v Chloumku, zpět na silnici, do hor a lesem až k Brejškojc louce, odkud se již šlo do Budislavic do hostince. Maruška měla pro všechny připravenou gulášovou polévku a jako druhý chod si mohli přítomní upéct buřty na ohni před hostincem. Samozřejmě nemohl chybět ani přednovoroční přípitek, kterým turisté ukončili svoji sezónu, a již teď se jistě těší na další. Někteří ještě poseděli, popřáli si krásný nový rok a rozešli se do svých domovů.

V novém roce samozřejmě turisté zahálet nebudou a již teď mají připraveno několik cílů pro své výlety. V roce 2022 připravili pro veřejnost deset akcí, kterých se účastnili nejen stabilní turisté, ale i náhodní návštěvníci těchto akcí. Jménem I. BTO bych chtěl všem čtenářům poděkovat a popřát jim v novém roce mnoho dobrého a hodně zdraví, bez kterého bychom naši aktivitu provozovat nemohli. Rovněž děkuji všem spolupracovníkům, kteří pomáhají s přípravou akcí. Bez ochotných lidí by se žádná akce uskutečnit nemohla. Takže všem krásný rok 2023.

Honza Spour, foto: Zdena Spurová

Lednové knižní hity

Vážení čtenáři,

mezi lednovými knižními hity si opět můžete vybrat ze čtyř knih. První je thriller s názvem Žena, která věděla příliš mnoho od americké spisovatelky Michele Campbell. Kniha zpočátku působí jako román, ale postupně se děj začíná měnit v thriller. Samotářka z Mill River od americké autorky Darcie Chan je román s velmi smutným příběhem. Z psychologického hlediska jde o velmi zajímavou knihu, která se dotýká problémů sociální fobie. Skleněná past je historickou detektivkou od francouzského spisovatele Érica Fouassiera. Autor nás v tomto poutavém příběhu, jenž osciluje mezi historickým románem a ezoterickým thrillerem, vtáhne do skutečného závodu s časem v srdci renesanční Francie. Posledním dílem je kniha s názvem Dívka jménem Willow od německé spisovatelky Sabine Bohlmann. Neodolatelná atmosféra magického dobrodružství a půvabných ilustrací je silně propletena s osudem malé Willow.

Žena, která věděla příliš mnoho

Počet stran: 352; vydáno 2020; 1. vydání

Anotace: Jedna žije, druhá je mrtvá. Byla to sebevražda, nebo vražda? Před mnoha lety zlomil Connor Ford Tabithě Girard srdce. On byl pohledný vysokoškolák, ona chudé děvče z maloměsta. Jejich vztah měl být jen letním románkem, ale pro Tabithu znamenal všechno. O několik let později se Connor vrací do Tabithina života. Starší, bohatší a zoufale nešťastný. Oženil se pro peníze a jeho neurotická manželka Nina vládne domácnosti pevnou rukou. Nemiluje ji. Nikdy ji nemiloval. Jeho jedinou láskou byla Tabitha. Poté, co Nina spáchá sebevraždu, je Connor konečně volný a může následovat své srdce, které vždycky patřilo Tabithě. Nastěhují se do Ninina honosného sídla a užívají si pohádkový konec romance, jež začala před mnoha lety. Jenže pak Tabitha objeví deník Connorovy první ženy. „Kdybych nečekaně zemřela, může za mou smrt Connor. Connor a... ona.“ Tabitha začíná odhalovat temné pozlátka života, na které nebyla vůbec připravená a postupně zjišťuje, že to, co zabilo Ninu, by mohlo stát život i ji.

HODNOCENÍ: 77%

Zdroj anotace: Katalog Národní knihovny ČR

Samotářka z Mill River

Počet stran: 312; vydáno 2014; 1. vydání

Anotace: Mill River ve Vermontu je jedním z řady zapadlých městeček, ve kterých se zdánlivě nic neděje. Místní lidé žijí poklidným životem. Mezi nimi i vdova Mary McAllister, kterou však skoro nikdo nikdy neviděl. Zná ji snad jen místní blázen a zdravotní sestra. Její krásná vila, tyčící se na vršku nad městem, je polozapomenutým místem – o její obyvatelce místní mnoho neví a už po ní po těch dlouhých letech ani nepátrají. Teprve když se do města přestěhuje policista Kyle Hansen s dcerou Rowen, odhaluje se příběh tajemné ženy.

HODNOCENÍ: 82,5%

Zdroj anotace: Katalog Národní knihovny ČR

Skleněná past

Počet stran: 336; vydáno 2017; 1. vydání

Anotace: Vitráž se smrtící mocí, okultní vědy, tajemná zmizení, záhada tajemného pergamenu. V roce 1503 jsou nalezeni tři mrtví alchymisté s podivnými písmeny vyrytými na čele. Anna Bretaňská je přesvědčena, že ve stínu královské koruny někdo zosnoval spiknutí a vyšetřováním pověří mladou lékárnici Héloise Sanglar spolu s panovačným a drsným baronem de Comballec. Aby zhatili plány zplozené chorou myslí, musí rozluštit záhady a tajné kódy tajemného pergamenu. Na Héloise míří hrozby, ale ona je rozhodnutá nad královými protivníky zvítězit. Ale pro ženy je to těžká doba, a aby přežila, bude potřebovat pomoc všech svých spojenců, a možná dokonce i své lásky z mládí, rytíře Bayarda. Ledaže by rostoucí sympatie, jež pociťuje ke Comballecovi, její plány změnil.

HODNOCENÍ: 60,5%

Zdroj anotace: Katalog Národní knihovny ČR

Dívka jménem Willow

Počet stran: 256; vydáno 2020; 1. vydání

Anotace: Co jen si má Willow počít s lesem, který zdědila po své tetě Alwině? Tetička jí zanechala také malý polorozbořený domek, ale hlavně svou čarodějnou moc! Má Willow vůbec chuť přijmout toto dědictví i se vším, co obnáší? A k tomu všemu musí ještě nalézt další tři dívky, které v sobě stejně jako ona ukrývají čarodějnické nadání. Jenže kde je má hledat? A jak? Naštěstí na to Willow není sama, jelikož ji věrně doprovází tajemný lišák Rufus.

HODNOCENÍ: 86%

Zdroj anotace: Katalog Národní knihovny ČR

Květa Marešová ml., knihovnice

SMOLIVECKÉ NOVINY 1/2023

Budislavice očima prvního kronikáře

V dnešním článku bych chtěl čtenářům přiblížit dobu dávno zapomenutou, kterou popisuje první budislavický kronikář.

V roce 1650 měly Budislavice sedm čísel popisných a Stará hospoda, tehdy nazývaná krčma, byla osmá. Asi za padesát let na začátku 18. století, bylo v obci společně se dvorem třináct čísel popisných. Z toho byli čtyři sedláci Makeš, Brejška – dnes Hlavnička, Hospřid – dnes Dobiáš a Duchoň – dnes Spour. Rovněž zde bylo 5 chalupníků Pošival – dnes Bláha, Sychra, Samohejl – dnes Hykšová, Vočadkovský, Ševčík a 4 domkáři Klíma, Stará Krčma – dnes Hlinka, Hospoda – dnes Kříž a Pastýř. Osmnácté století přineslo lidem značné zlepšení poměrů. Císař Josef II. podnikl velké opravy státního zřízení, zrušil nevolnictví, robotu snížil na polovinu, zrušil mnoho věcí z práva útrpného a zvýšil počet zakládaných škol. Dále se nic moc nezměnilo až do roku 1848, kdy nastalo úplné osvobození od roboty. Dále kronikář popisuje dobu nejnovější a národní revoluci ve světové válce, po které se konečně lidem dostalo všech lidských práv, aby si svými volenými zástupci sami vytvářeli zákony, a tak sami osobě rozhodovali. Při zařizování tohoto nového řádu vznikaly četné potíže, ale snahou zákonodárců bylo hledat nové cesty a my jim v dnešní době můžeme být vděční za to, že máme svůj vlastní svobodný stát, byť si to mnohdy neuvědomujeme.

Samozřejmostí života na vesnici byla i duchovní správa, která byla v minulosti pro poddaný lid jedinou útěchou. V minulých člancích jsem již popisoval kostel, duchovenstvo, ale dnes bych se chtěl zmínit ještě o budislavských zvonech, které byly nedílnou součástí živote na vesnici. Před I. světovou válkou byly ve věži kostela tři zvony. Zvon

z roku 1524, který vážil 393 kg se jmény čtyř sv. Evangelistů. Byl na něm nápis: Mateus – Marcus – Lucas – Johanes. Druhý zvon z roku 1550, který byl největším a je na něm nápis Tento zvon dali slíti páni vosadní Budislavičtí ke cti a chvále Pánu Buhu a sv. Jiljí. Udělán v Plzni u Mikuláše Konvičky léta 1550 (tento zvon je zde dodnes). Třetím nejmenším zvonek v hlavní věži byl zvon o váze 86 kg, který byl roku 1879 přelit u Josefa Děpolta v Plzni. V sanktusové věži byl zvonek o váze 8,85 kg. Během války byly zrekvírovány zvony dne 6. 10. 1916 a to nejmenší zvon a zvonek ze sanktusové věže a přesně za rok, tedy 6. 10. 1926 byl zrekvírován nejstarší zvon z roku 1524. Za faráře Františka Šulce byly pořízeny v roce 1926 zvony nové. Tyto 3 nové zvony byly zaplacený ze sbírek po osadě a z příspěvků krajanů z Ameriky. Byly to sv. Vojtěch 311 kg, sv. Jan Nepomucký 203 kg a zvonek sanktusový o váze 20 kg. Bohužel z těchto tří nových zvonů je ve věži sanktusové pouze nejmenší, neboť zbylé dva byly zrekvírovány ve II. světové válce a již nikdy nedošlo k jejich navrácení.

Závěrem bych chtěl konstatovat, že když člověk čte řádky zapsané pamětníky, tak mu mnohdy jde mráz po zádech. Všichni si říkáme, jak je těžká doba, ale doby těžké byly i v minulosti, a naši předkové je vždy museli nějak překonat. Všichni se musíme snažit, abychom i naši těžkou dobu nějak překonali. V novém roce přeji všem, abychom jsme se přes naše těžkosti dokázali lehce přenést.

Jan Spour, kronikář

Čerpáno z Pamětní knihy obce Budislavice

Advent ve školce

Advent ve školce začal příjemnou vůní perníkového koření, pečeného čaje a výzdobou školky. Měli jsme toho hodně na práci, připravovali jsme perníčky a pečený čaj, učili jsme se písničky a básničky na vystoupení. Kdokoli vešel do školky, přiložil ruce k dílu. Naši snahu mohli ocenit i ochutnat všichni ti, kteří nás podpořili u rozsvícení stroměčku v Mladém Smolivci. Kromě vystoupení jsme měli připravený i stánek s výrobky. Výtěžek použijeme jako příspěvek na sponzorování vakoveverky v plzeňské zoo a na úhradu dopravy na výlet.

V pondělí 5. prosince nás na zahradě školky navštívili čerti, anděl a Mikuláš. Měli velkou listinu pochval a hříchů, věděli, koho mají pochválit i maličko pokárat. Děti přednesly básničky a dostaly sladkou odměnu, byly moc statečné, zaslouží si za snahu pochvalu. Za návštěvu děkujeme a budeme se těšit zase příští rok. Do balíčků pro děti nám věnovala sladkosti paní M. Křížová z Budislavic a obec Mladý Smolivec, také děkujeme.

Děti se nemohly dočkat zdobení stroměčku, protože to už zbývá jen chvilka do nadílky. Do školky Ježíšek chodí o trochu dřív. Letos děti přemýšlely, kde budou na Ježíška čekat, protože v horní třídě, kde děti na Ježíška obvykle čekají, je zima. Poprosily proto paní kuchařku, aby je pustila k sobě do kuchyně, aby Ježíška nevyplašily. Napjatě čekaly na zvoneček, který nás zavedl do třídy s rozsvíceným stroměčkem a velkou nadílkou pod ním. Každý si rozbalil dáreček a následovalo zkoumání, sestavování a hraní si s novými hračkami.

Za letošní vánoční nadílku děkujeme těmto sponzorům: Agrochov Kasejovice – Smolivec a.s., Klaus Timber a.s., Pila K+P spol. s.r.o., p. S. Krejčík, p. J. Spour z Budislavic, p. K. Nesveda, p. M. Pojer z Radošic, Myslivecký spolek Stráž Mladý Smolivec a SH ČMS SDH z Radošic, Budislavic, Dožic, Mladého a Starého Smolivce.

Středa 21. prosince byla pro nás ve školce nejočekávanějším dnem celého předvánočního období. Čekala nás totiž vánoční besídka. Děti se nemohly dočkat odpoledne. Besídka ve školce je vždy událost. Společně s rodiči jsme si užívali vystoupení, dárečky od obce a příjemné posezení. Dospělí si vychutnávali medovník a pečený čaj, který navodil tu pravou vánoční atmosféru. Děti se těšily ze štědré nadílky pod stroměčkem, kterou přivezla paní místostarostka Jana Karlíková. Kromě samotného vystoupení jsme se loučili s paní ředitelkou Sváťou, paní kuchařkou Eliškou i s vedoucí kuchyně Blaží. Proběhlo dojemné děkování i loučení. Doufáme, že nás budou všechny tři často navštěvovat.

Na závěr ještě patří poděkování za výrobky na náš jarmark, za ovoce a zeleninu do kuchyně paní Tulbure, paní Zemanové, paní Tatarové, paní Draské, paní Krchové, paní Tůmové, paní Vávrové, paní Panýrkové a paní Weissové. Včelařům z Čížkova děkujeme za med pro děti do čaje.

Za celou školku přejeme všem hodně štěstí a zdraví v novém roce.

Stáňa Marková

Školou chodil Mikuláš a čerti

V pondělí 5. prosince se školou prohnaly dětské obavy a očekávání. Navštívil nás totiž Mikuláš a jeho pomocníci.

Podívali se na všechny školáky, od těch nejmenších až po ty největší. Každý měl malý hřích, který jen tak nezmizí. Proto museli všichni nezbedníci dojet do pekla a své hříchy odčinit básničkou před samotným Luciférem.

A kdo ví, jestli někteří v pekle nezůstali na pomoc ostatním čertům, nebo jim bylo odpuštěno a andělé je obdarovali malým čokoládovým překvapením...

*Gabriela Osuská a Ester Pazderníková,
žákyně 9. ročníku ZŠ*

Hvožďanští opět navštívili ZŠ J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem

V pátek 9. prosince odjela část žáků hvožďanské školy do ZŠ Rožmitál p. Tř., aby si vyzkoušeli výuku anglického jazyka, fyziky a chemie v učebnách vybavených moderní ICT technikou. Děti pracovaly v několika skupinách a střídaly se v různorodých aktivitách - měřily atmosférický tlak moderními přístroji, pracovaly na chemických pokusech, při angličtině měly možnost nahrát si a znovu poslechnou svůj mluvený projev. Na závěr došlo i na sportovní aktivity - ti menší absolvovali zápas ve vybíjené, jejich starší spolužáci si vyzkoušeli skok do výšky a seznámili se s moderní míčovou hrou kin-ball.

Do rožmitálské školy vyrazili i zástupci Žákovského parlamentu, kteří jsou zároveň také Ekotýmem, aby si se svými kolegy z Rožmitálu předali zkušenosti a naopak načerpali tolik potřebnou inspiraci pro další práci.

Mgr. Lenka Fialová

Planeta 3000

Dne 8. prosince žáci druhého stupně hvožďanské školy navštívili v kině v Příbrami dokumentární film ze série cestovatele Adama Lelka a jeho štábu. Tentokrát zavítali do západoafrického Senegalu. Tento snímek ukázal různorodost jazyků, náboženství a hlavně toleranci lidí tohoto nebohatého státu. Jejich stálý úsměv a nadhled i v těžkých životních situacích by se nám „Evropanům“ často v současnosti hodil. Vše bylo zapasováno do krásné přírody tohoto afrického regionu. Našinec by měl občas porovnat své hodnoty s hodnotami jinde na světě.

Mgr. Marcel Voříšek

Poděkování

Děkujeme panu Milanu Balkovi za poutavé vyprávění o osudu židovské rodiny Neumanů, která pochází z Hvožďan a postihl ji tragický osud většiny židovských rodin tehdejšího protektorátu Čechy a Morava. Svoji přednášku pan Balek zasadil do širšího kontextu historických souvislostí tématu židovství ve světě i u nás. Součástí návštěvy na obecním úřadě byla i prohlídka unikátních fotografií a dokumentů.

Žáci 8. a 9. ročníku

Prosinec v ŠD

Měsíc prosinec se v naší družince nesl v duchu Vánoc. Kreslili jsme dopisy Ježíškovi, pekli perníčky, zpívali koledy, zdobili stromeček, ... prostě dělali vše, co k adventnímu času patří. Den po čertech, 6. prosince, jsme vyrazili na čertovskou stezku. Plnili jsme různé úkoly, které byly nachystané od školy ke Kněžskému rybníku. Na konci stezky si každý zasloužil perníček ve tvaru čerta.

Následující den jsme navštívili místní Hasičské muzeum ve Špejcharu, kde se nám velmi vstřícně věnoval pan Polák. Muzeum je opravdu obdivuhodné a znalosti pana Poláka také. Dozvěděli jsme se spoustu informací a viděli krásné historické věci. Návštěvu muzea doporučujeme.

V prosinci jsme ještě navštívili místní „chráněnky“, kde jsme si s jejich obyvateli zazpívali koledy a popřáli si krásné vánoční svátky. Děti napekli jako dárečky perníčky.

Letošní družinku jsme ukončili příchodem Ježíška a rozbalením dárečků od něj.

Za ŠD Jana Tintěrová, Petra Šímová

TRADIČNÍ SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK

Vlastně si ani nepamatuji, že by některý Silvestr, třicátého prvního prosince nebyl sranda fotbálek na hřišti ve Starém Smolivci. Můžeme tedy s jistotou říci, že se jedná o tradiční setkání fotbalistů a fotbalistek na závěr uplynulého roku a přivítání roku nového.

Máme radost, že i letos se potkalo okolo 20 sportovců bydlících napříč všemi vesnicemi v obci, kteří přišli, lidově řečeno, „vyprdět“ řízky se salátem ☺. Počasí nám přálo. Smolivecký No-Camp byl zalitý sluncem a nic tedy nebránilo tomu propotit si trika.

Celá hodina a půl se nesla v duchu fair-play. Užili jsme si míče, bahna a sandy. Po skončení fotbalu jsme si u piva popřáli pěkný Nový rok a s úsměvem na tváři jsme se rozešli k domovům.

Na závěr bychom rádi poděkovali fanouškům, kteří nás v tom opět nenechali a po celou dobu trvání fotbálku fandili, bubnovali a hlasitě komentovali dění na hřišti ☺.

„Mějte pěkný rok 2023“ ... přejí fotbalisté z SK STARÝ SMOLIVEC.

(pro více informací o našem klubu a činnosti navštivte nás facebook/SK STARÝ SMOLIVEC)

Standa Krejčík

Setkání bývalých fotbalistů SK Starý Smolivec

I bývalí fotbalisté Starého Smolivce si chodí na Silvestra zahrát fotbálek. Poslední dobou je to jediné jejich setkání v roce, neboť se nemohou během roku sejít v dostatečném počtu, aby mohli sehrát nějaký ten přátelský zápas. Tentokrát se sešli na hřišti v Budislavicích, kde téměř půl druhé hodiny probíhal litý fotbalový boj. Po ukončení hry si fotbalisté tradičně zašli na pívko do hostince U Křížů, na závěr si popřáli krásný nový rok a silvestrovské setkání bylo ukončeno.

Honza Spour

Hvoždanský Betlém

Př 2023

*Příjemné prožítí svátků vánočních.
Do nového roku 2023 pevné zdraví, kopu štěstí
a mnoho dobrých lidí kolem sebe.*

*Přeji
žáci a zaměstnanci
ZŠ a MŠ Hvoždany*

KULTURA OBČANŮM REGIONU
Obec Mladý Smolivec společně s Plzeňským krajem
a Divadlem Josefa Kajetána Tyla v Plzni pořádají pravidelné zájezdy
za kulturou pro seniory a dovolují si Vás pozvat na

BALET

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

26. BŘEZEN 2023 VE 14.00
VELKÉ DIVADLO / PLZEŇ

S odstupem více než deseti let po uvedení Labuťho jezera (op. 20, 1875/6)
představil Petr Iličej Cajkovskij na baletní scéně Šípkovou růžku, příběh z rozsáhlé pohádkové sbírky bratří Grimmů Kinder-und Hausmärchen (1812-15).

DOPRAVU ZA KULTUROU PRO VÁS ZAJIŠŤUJE VAŠE OBEC A PLZEŇSKÝ KRAJ
VSTUPENKY MŮŽETE ZAKOUPIT PŘÍMO VE SVÉ OBCI

KONTAKTNÍ OSOBA PRO REZERVACI A NÁKUP VSTUPENEK: Alena Spourová

TEL./E-MAIL: 602 175 479 / ucetni@mladysmolivec.cz

REZERVACE VSTUPENE DO: 19. 2. 2023, případně do vyprodání

CENA VSTUPENEK: 240 Kč - 320 Kč www.djkt.eu |

DJKT
DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

NABÍDKA **BEZPLATNÉ** KONZULTACE
A POMOC S DOTAČNÍM PROGRAMEM

NOVÁ ZELENÁ ÚSPORÁM LIGHT

v obci Mladý Smolivec

více informací: novazelenausporam.cz/nzu-light/

domluvení schůzky: jiri.krejcik@ekowatt.cz

+420 266 710 247

*EkoWATT poskytuje energetické poradenství zdarma od roku 1996 v rámci sítě Energetických Konzultačních a Informačních Středisek (EKIS). Energetické poradenství EKIS a mobilní EKIS je **BEZPLATNÁ SLUŽBA pro veřejnost, která slouží k podpoře zavádění energetických úspor a obnovitelných zdrojů energie**. Určena je občanům, veřejné správě, podnikům a podnikatelům.*